

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4Cpr/7/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414206569
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2018:8414206569.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne G. Č., P. X.X.XXXX, X. Y. U., L. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Gabrielou Gajdošovou, nar. 25.4.1968, trvale bytom Bratislava, Vysoká 6, proti žalovanej Tatranská mliekareň, a. s., so sídlom Kežmarok, Nad traťou 26, IČO: 31 654 363, v spore o určenie, že pracovný pomer trvá a o náhradu mzdy takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni náhradu mzdy vo výške 929,82 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalobkyni nepriznáva náhradu trov konania v prvej inštancii.

IV. Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o jej výške.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 28.9.2012 v jej úprave pripustenej uznesením súdu z 20.2.2014 č.k. 4Cpr 3/2012-65 a uznesením súdu z 8.3.2016 domáhala určenia, že okamžité skončenie jej pracovného pomeru u žalovanej listom z 2.8.2012 je neplatné, určenia, že jej pracovný pomer u žalovanej trvá, a uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť jej náhradu mzdy v súvislosti s požadovaným neplatným skončením pracovného pomeru vo výške 464,91 eur mesačne spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne za dobu od 3.8.2012 do 27.4.2015.

2. Okresný súd Kežmarok rozsudkom z 4.7.2014 č.k. 4Cpr 3/2012-97 vyslovil, že okamžité skončenie pracovného pomeru žalobkyne u žalovanej realizované podaním z 2.8.2012 je neplatné (výrok I.). Konanie o určenie, že pracovný pomer žalobkyne u žalovanej trvá a o náhradu mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru spolu s jej príslušenstvom vylúčil na samostatné konanie (výrok II.).

Rozsudok vo výroku I. nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 11.3.2015 č.k. 4CoPr/7/2014-130, ktorým odvolací súd na odvolanie žalovanej rozsudok súdu prvej inštancie v tomto výroku ako vecne správny potvrdil, dňom 28.5.2015.

O vylúčenej časti žaloby súd ďalej konal pod sp.zn. 4Cpr 7/2014.

3. Rozsudkom z 8.3.2016 č.k. 4Cpr 7/2014-60 Okresný súd Kežmarok žiadosť žalobkyne o určenie, že jej pracovný pomer u žalovanej trvá, zamietol (výrok I.), žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu mzdy vo výške 4.184,20 eur (výrok II.), žalobu o náhradu mzdy v prevyšujúcej časti zamietol (výrok III.) a žalobkyni náhradu trov konania nepriznal (výrok IV.).

4. Proti výroku II. tohto rozsudku podala žalovaná včas odvolanie.

Výroky I. a III. rozsudku odvolaním neboli napadnuté a nadobudli právoplatnosť dňom 11.8.2016.

O odvolaní žalovanej proti výroku I. Krajský súd v Prešove rozhodol uznesením z 30.11.2017 č.k. 4CoPr 5/2016-100 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. a vo výroku o trovách konania (výrok IV.) zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie.

5. Okresný súd Kežmarok pri rozhodovaní o nároku žalobkyne na náhradu mzdy v zrušenom rozsudku z 8.3.2016 vychádzal zo záveru, že žalobkyňa písomným podaním z 3.8.2012 žalovanej riadne oznámila, že okamžité skončenie pracovného pomeru považuje za neplatné, a že trvá na tom, aby jej naďalej bola pridelená práca, a že toto svoje stanovisko následne nezmenila. Preto podľa ust. § 79 ods. 2 Zákonníka práce v znení účinnom ku dňu, kedy mal okamžite pracovný pomer žalobkyne u žalovanej skončiť (2.8.2012), súd prvej inštancie žalobkyňu priznal náhradu mzdy za deväť mesiacov. Pri výške tejto náhrady súd s poukazom na ust. § 134 Zákonníka práce vychádzal z priemerného hrubého mesačného zárobku žalobkyne za obdobie II. štvrťroku 2012 (apríl, máj, jún 2012) vo výške 464,91 eur. Žalobkyňa tak priznal náhradu mzdy vo výške 464,91 eur x 9 mesiacov, tzn. vo výške 4.184,19 eur.

6. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd v odôvodnení svojho zrušujúceho uznesenia skonštatoval, že súd prvej inštancie na základe výsledkov vykonaného dokazovania výklad prejavu vôle žalobkyne vo vzťahu k jej záujmu, aby ju žalovaná naďalej zamestnávala, nesprávne právne posúdil v rozpore s ust. § 15 Zákonníka práce. Uviedol, že z obsahu spisu je nesporné, že na strane žalobkyne došlo po určení neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru k zmene jej stanoviska vo vzťahu k záujmu na tom, aby ju žalovaná naďalej zamestnávala. Vytkol súdu prvej inštancie, že aj napriek výslovnému nezájmu žalobkyne na tom, a aby ju žalovaná naďalej zamestnávala, bol tohto názoru, že žalobkyňa naďalej má záujem, aby ju žalovaná zamestnávala. Toto nesprávne právne posúdenie prejavu vôle žalobkyne podľa odvolacieho súdu malo za následok nesprávne právne posúdenie nároku žalobkyne na náhradu mzdy podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce. Vyslovil, že nárok na náhradu mzdy žalobkyne je potrebné považovať za dôvodný len v rozsahu nároku vyplývajúceho z ust. § 79 ods. 3 a 4 Zákonníka práce. Skonštatoval tiež, že súd prvej inštancie správne vychádzal z priemernej mesačnej hrubej mzdy žalobkyne v rozhodnom období druhého štvrťroku 2012 vo výške 464,91 eur s tým, že táto skutočnosť medzi stranami nebola sporná.

7. Súd vec opakovane prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 9.2.2018 za prítomnosti iba žalovanej.

Zástupkyňa žalobkyne svoju neprítomnosť podaním z 8.2.2018 ospravedlnila rodinnými dôvodmi, pre ktoré musela náhle vycestovať. Podaním požiadala, aby sú pojednával v jej neprítomnosti.

8. V podaní z 8.2.2018 zástupkyňa žalobkyne uviedla, že rozhodnutie odvolacieho súdu považuje za nesprávne, poškodzujúce záujmy zamestnanca, s ktorým bol neplatne skončený pracovný pomer. Uviedla, že žalobkyňa mala dlhodobý záujem o trvanie pracovného pomeru u žalovanej a iba vzhľadom na dlhotrvajúci priebeh konania bola nútená nájsť si inú prácu.

Žalovaná s poukazom na právny záver vyslovený krajským súdom v Prešove v zrušujúcom uznesení navrhovala žalobkyňu priznať náhradu mzdy za dobu dvoch mesiacov.

9. Podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce v znení účinnom ku dňu, kedy sa mal pracovný pomer žalobkyne okamžitým skončením realizovaným podaním žalovanej z 2.8.2012 skončiť, tzn. k 2.8.2012 (ďalej len „Zákonník práce“) ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnávaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

Podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje deväť mesiacov, patrí zamestnancovi náhrada mzdy za čas deväť mesiacov.

Podľa § 79 ods. 3 Zákonníka práce ak zamestnávateľ skončil pracovný pomer neplatne a zamestnanec netrvá na tom, aby ho zamestnávateľ ďalej zamestnával, platí, ak sa so zamestnávateľom nedohodne inak, že sa jeho pracovný pomer skončil dohodou, ak

a) bola daná neplatná výpoveď, uplynutím výpovednej doby,

b) bol pracovný pomer neplatne skončený okamžite alebo v skúšobnej dobe, dňom, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

Podľa § 79 ods. 4 Zákonníka práce v prípadoch uvedených v ods. 3 písm. b) zamestnanec má nárok na náhradu mzdy v sume svojho priemerného mesačného zárobku podľa § 134 za výpovednú dobu dvoch mesiacov.

10. Podľa § 134 ods. 1 Zákonníka práce priemerný zárobok na pracovnoprávne účely (ďalej len "priemerný zárobok") zisťuje zamestnávateľ zo mzdy zúčtovanej zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období.

Podľa § 134 ods. 2 Zákonníka práce rozhodujúcim obdobím je kalendárny štvrťrok predchádzajúci štvrťroku, v ktorom sa zisťuje priemerný zárobok. Priemerný zárobok sa zisťuje vždy k prvému dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po rozhodujúcom období a používa sa počas celého štvrťroka, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 134 ods. 4 Zákonníka práce priemerný zárobok sa zisťuje ako priemerný hodinový zárobok. Priemerný hodinový zárobok sa zaokrúhľuje na štyri desatinné miesta. Ak sa podľa pracovnoprávnych predpisov má použiť priemerný mesačný zárobok, postupuje sa tak, že priemerný hodinový zárobok sa vynásobí priemerným počtom pracovných hodín pripadajúcich v roku na jeden mesiac podľa týždenného pracovného času zamestnanca. Priemerný mesačný zárobok sa zaokrúhľuje na najbližší eurocent nahor. Podľa § 134 ods. 7 Zákonníka práce ak sa zamestnancovi v rozhodujúcom období zúčtuje na výplatu mzda (časť mzdy), ktorá sa poskytuje za dlhšie obdobie ako kalendárny štvrťrok, na účely zisťovania priemerného zárobku sa určí jej pomerná časť pripadajúca na kalendárny štvrťrok. Zvyšná časť (časti) sa zahrnie (zahrnú) do mzdy pri zisťovaní priemerného zárobku v ďalšom období (ďalších obdobiach). Počet rozhodujúcich období zamestnávateľ určí podľa počtu štvrťrokov, za ktoré sa mzda poskytuje. Mzda poskytnutá zamestnancovi pri príležitosti jeho pracovného výročia alebo životného výročia podľa § 118 ods. 3 sa považuje za mzdu poskytnutú za obdobie štyroch kalendárnych štvrťrokov. Pri určovaní pomerných častí mzdy zamestnávateľ prihliada na podiel obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období alebo v ďalších rozhodujúcich obdobiach z fondu pracovného času na príslušné obdobie.

11. Vychádzajúc z právneho názoru vysloveného súdom druhej inštancie v zrušujúcom uznesení z 30.11.2017, ktorým je podľa § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prvého stupňa viazaný, a citovanej právnej úpravy súd vo veci prijal záver, že žalobkyni, ktorá zmenila svoje pôvodné stanovisko a netrvála na tom, aby ju žalovaná ďalej zamestnávala, patrí v súvislosti s neplatným okamžitým skončením jej pracovného pomeru podaním z 2.8.2012 podľa cit. ust. § 79 ods. 3 a 4 Zákonníka práce náhrada mzdy za výpovednú dobu dvoch mesiacov.

12. Za rozhodujúce obdobie pre výpočet výšky náhrady mzdy súd s poukazom na záver odvolacieho súdu považoval II. kalendárny štvrťrok 2012, tzn. mesiace apríl, máj a jún 2012 (§ 134 ods. 3 Zákonníka práce). Podľa podkladov predložených žalovanou súčet hrubých miezd žalobkyne za toto obdobie spolu s pomernou časťou odmeny za životné výročie v sume 166 eur zúčtovanej žalobkyni vo výplate za mesiac apríl 2012 (§ 134 ods. 7 Zákonníka práce) predstavuje 1.340,11 eur za 470 odpracovaných hodín. Priemerná hrubá hodinová mzda žalobkyne (§ 134 ods. 4 Zákonníka práce) tak po zaokrúhlení na 4 desatinné miesta predstavuje 2,8513 eur (1.340,11 eur : 470 hodín). Priemerný mesačný zárobok žalobkyne tak podľa § 134 ods. 4 Zákonníka práce predstavuje násobok hodinového zárobku vo výške 2,8513 eur, počtu hodín pripadajúcich na jeden deň, t.j. 7,5 hodiny, a priemerného počtu pracovných dní pripadajúcich na jeden kalendárny mesiac v roku 2012, t.j. 21,74 dní, čo predstavuje priemerný mesačný hrubý zárobok žalobkyne vo výške 464,91 eur.

13. Vychádzajúc výšky priemerného hrubého mesačného zárobku žalobkyne 464,91 eur súd tak žalobkyni priznal náhradu mzdy za dva mesiace v celkovej výške 929,82 eur (2 mesiace x 464,91 eur). Žalobu žalobkyne v časti nároku na náhradu mzdy v prevyšujúcej časti spolu s jej príslušenstvom, a to za dobu až do 27.4.2015, súd zamietol.

Vo vzťahu k požadovaným úrokom z omeškania súd len dodáva, že podľa súdnej praxe náhrada mzdy podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce je splatná až v čase vydania súdneho rozhodnutia. Preto

zamestnávateľ sa nemôže dostať do omeškania so splatením pohľadávky zamestnanca uplatnenej titulom náhrady mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru (porovnaj napr.: rozsudok Krajského súdu v Žiline z 21.1.2013 sp.zn. 5Co 420/2012, a ďalšie).

14. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

15. Súd žiadosti žalobkyne o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru u žalovanej vyhovel. Sčasti súd vyhovel aj zvyšnej časti žaloby, a to o náhradu mzdy. Priznaná výška náhrady mzdy závisela od posúdenia veci súdom.

Preto súd zastáva názor, že žalobkyni prislúcha voči žalovanej nárok na náhradu trov tohto konania, vrátane trov odvolacieho konania o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, v ktorom bola žalobkyňa úspešná.

Keďže žalobkyňa žalobnou žalobou tak, ako bola naposledy upravená uznesením Okresného súdu Kežmarok z 8.3.2016, náhradu trov konania nežiadala (navrhovala vysloviť, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania), súd jej žiadnu náhradu trov konania nepriznal.

V odvolacom konaní v časti žaloby o náhradu mzdy bola úspešná žalovaná. Preto jej súd priznal voči žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania o náhradu mzdy v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady v súlade s § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením vyšší súdny úradník súdu.

Poučenie:

Proti výrokom I. - IV. rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).